

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 599/2017-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. septembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 50 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3 Tos 25/2017 z 25. apríla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júla 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 50 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tos 25/2017 z 25. apríla 2017.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením krajského súdu sp. zn. 3 Tos 25/2017 z 25. apríla 2017 bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 35 T 76/2016, ktorým okresný súd vzal sťažovateľa do väzby a zamietol žiadosť sťažovateľa o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Sťažovateľ namieta porušenie označených práv tým, že krajský súd „*dôsledne neskúmal skutočnosti svedčiace pre a proti ďalšiemu trvaniu väzby*“ a bez ďalšieho sa stotožnil s výrokom okresného súdu. Podľa neho väzba nie je dôvodná, preto žiada ústavný súd, aby vykonal dôkazy ním navrhnuté a poskytol ústavnú ochranu jeho právam. Obhajca, ktorý ho obhajuje v trestnom konaní, „*si dlhodobo neplní povinnosti vyplývajúce z § 44 Tr. Por.*“, preto žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia najmä uviedol:

„Okresný súd Žilina uznesením sp.zn. 35T/76/2016 zo 6.4.2017 obžalovaného [REDAKOVANÉ] podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodu podľa § 71 ods. 3 písm. d) Tr. por. s poukazom na § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzal do väzby. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zo 6.4.2017 zamietol...

Preskúmaním spisového materiálu krajský zistil, že senát Okresného súdu Žilina v rámci procesného postupu dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por. Nadriadený súd len konštatuje, že senát dospel k vyhlásenému uzneseniu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Rozhodnutiu súdu o opätovnom vzatí obžalovaného [REDAKOVANÉ] do väzby nemožno vytknúť žiadnu vadu či nedostatok, pričom odôvodnenie uznesenia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v Rozhodnutiu súdu o opätovnom vzatí obžalovaného [REDAKOVANÉ] do väzby nemožno vytknúť žiadnu vadu či nedostatok, pričom odôvodnenie uznesenia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje ...

Krajský súd zistil, že na základe doposiaľ zadovážených dôkazov možno považovať trestné stíhanie obžalovaného za dôvodné. Po splnení prieskumnej povinnosti nadriadený súd rovnako ako prvostupňový súd dospel k záveru, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky stíhaných trestných činov a je dôvodné podozrenie aj v tomto štádiu trestného konania, že tieto skutky spáchal práve obžalovaný [REDAKOVANÉ]. Dôvodnosti trestného stíhania nasvedčuje doterajšie dokazovanie, najmä svedecké výpovede svedka [REDAKOVANÉ], ktorý podrobne popísal osoby, ktoré sa malí žalovanej trestnej činnosti dopustiť...

Krajský súd sa stotožnil aj so záverom okresného súdu, že v tomto štádiu trestného konania naďalej u obžalovaného trvajú dôvody preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Obžalovaný sa mal trestnej činnosti, z ktorej spáchania je dôvodne podozrivý v tomto konaní dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, keďže bol uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4PP/84/2013 zo dňa 10.12.2013 podmienne prepustený s určením skúšobnej doby a probačným dohľadom vo výmere 3 roky...

Okresný súd preto rozhodol správne o opätovnom vzatí obžalovaného do väzby, pretože z väzby v tejto trestnej veci bol prepustený len preto, aby nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a sú tu naďalej konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by po ponechaní na slobode pokračoval v páchaní majetkovej trestnej činnosti.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie okresného súdu, ktorý žiadosť obžalovaného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietol. Ten sa javí, vzhľadom na osobu obžalovaného, aj v tomto štádiu konania ako nie dostatočný.

Správny je aj výrok napadnutého uznesenia o začiatku plynutia lehoty väzby, ktorá začne plynúť okamihom prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/89/2016 zo dňa 30.9.2016. Celý trest má vykonať 10.5.2017.

Povinnosťou krajského súdu pri rozhodovaní o sťažnosti obžalovaného bolo pri pozitívnom závere o existencii dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. skúmať možnosť nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Tento procesný prostriedok – dohľad probačným a mediačným úradníkom krajský súd nepovažuje za dostatočný na nahradenie väzby v prípade obžalovaného [REDAKOVANÉ] v súčasnom štádiu trestného konania. Krajský súd s ohľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu považoval nahradenie väzby za nedostatočné najmä vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný je dôvodne podozrivý zo spáchania majetkovej trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu 7- ročného nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za závažnú trestnú činnosť násilnej a majetkovej povahy.“

Sťažnosť sťažovateľa treba považovať za zjavne neopodstatnenú, pretože napadnuté rozhodnutie ničím nesignalizuje, že by svojimi vadami alebo vadami konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, bolo spôsobilé zasiahnuť do označených práv. Krajský súd (ale aj okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo konaniu na krajskom súde) sa námietkami sťažovateľa podrobne zaoberal a vysporiadal sa s nimi spôsobom, ktorý korešponduje s princípmi spravodlivého procesu vzťahujúcimi sa na toto väzobné konanie, preto vo vydaní sťažnosťou napadnutého rozhodnutia (ani rozhodnutia, ktoré mu predchádzalo) nemožno vidieť svojvôľu v rozhodovacej právomoci všeobecných súdov, a tak nebolo spôsobilé porušiť základné práva a slobody sťažovateľa.

Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ako celku bolo tiež bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa ustanoviť mu v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu z radov advokátov.

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2017